

Către
Consiliul Local al MUNICIPIULUI BISTRITA,

Subsemnatul

PĂTRĂȘCAN EMIL

, domiciliat în

mun. BISTRITA

, va măntez prezenta

Jud. B.H.

PLÂNGERE PREALABILĂ

prin care vă solicit să dispuneți revocarea hotărârii de consiliu local nr. 317/29.12.2025 emisă de instituția dumneavoastră.

În fapt, în data de 29.12.2025, a fost adoptată hotărârea nr. 317/29.12.2025 privind stabilirea impozitelor și taxelor locale datorate de persoanele fizice și juridice din municipiul Bistrita în anul 2026. Această hotărâre este netemeinică și nelegală, impunându-se revocarea sa, pentru următoarele motive:

Prin hotărârea menționată mai sus, s-a născut cadrul impunerii (nu doar pentru subsemnatul, ci pentru toți cetățenii din Municipiul Bistrita) a unor taxe și impozite majorate, ca urmare a aplicării a noilor valori impozabile și cote introduse prin Legea nr. 239/2025 coroborată cu OUG nr. 78/2025. Această creștere îmi destabilizează grav bugetul familiei, afectând dreptul la un nivel decent de trai.

Excepție de neconstituționalitate (relevantă și admisibilă)

Dispozițiile din OUG nr. 78/2025 încalcă art. 115 alin. (6) Constituție, care prevăd că "ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constitutionale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică".

Prin urmare, ordonanțele de urgență nu pot afecta îndatoririle fundamentale prevăzute de Constituție (inclusiv obligația de a plăti impozite și taxe – art. 56 alin. (1)). Creșterea masivă și obligatorie modifică substanțial nivelul acestei îndatoriri.

Nu există urgență extraordinară (art. 115 alin. (4)): majorarea era cunoscută din Legea 239/2025 (adoptată de Parlament), iar OUG-ul doar forțează aplicarea rapidă sub amenințare financiară, fără situație obiectiv imprevizibilă.

Încălcarea principiului predictibilității și securității juridice (art. 1 alin. (5) Constituție)

Modificarea Codului Fiscal prin Legea 239/2025 (publicată 15.12.2025) și imediat forțată prin OUG nr. 78/2025 (publicată 17.12.2025), cu aplicare de la 1 ianuarie 2026,

încalcă predictibilitatea. Contribuabilii au avut doar câteva zile să se pregătească pentru creșteri abrupte. Jurisprudența CCR subliniază că normele fiscale trebuie să fie previzibile și să nu se modifice cu efect imediat, în speță, fiind vorba despre trecerea a doar câteva zile de la data stabilirii cuantumului taxelor și impozitelor, până la data aplicării lor efective.

Această lipsă de predictibilitate afectează dreptul la viață (art. 22 Constituție) și protecția familiei (art. 48), deoarece majorarea impozitului pune în pericol cheltuielile esențiale de trai, educație și sănătate ale familiei mele.

Această argumentație se bazează pe jurisprudența constantă a Curții Constituționale (CCR), pe textul Constituției și pe situația factuală concretă (doar 2 zile între publicarea legii principale și OUG-ul de "corecție/fortare", cu aplicare imediată de la 1 ianuarie).

1. Încălcarea expresă a art. 115 alin. (6) din Constituție – interdicția de a afecta îndatoririle fundamentale prin ordonanță de urgență

Art. 115 alin. (6) prevede clar:

„Ordonanțele de urgență nu pot [...] afecta [...] îndatoririle prevăzute de Constituție”.

Obligația de plată a impozitelor și taxelor este o îndatorire fundamentală a cetățenilor, consacrată

expres la art. 56 alin. (1):

„Cetățenii au obligația de a contribui prin impozite și taxe stabilite în condițiile legii, la cheltuielile publice.”

OUG nr. 78/2025 nu doar clarifică proceduri locale, ci forțează consiliile locale să adopte cote și valori impozabile majorate (prin "amenințarea" sau "șantajarea" cu sistarea transferurilor de la bugetul de stat dacă nu aplică nivelurile maxime indexate sau cele din grila actualizată – ex. valoare impozabilă de la 1.492 lei/mp la 2.677 lei/mp pentru anumite clădiri, creșteri de 70-80%+).

Aceasta modifică substanțial nivelul și condițiile de exercitare a îndatoririi fundamentale de plată a impozitelor/taxelor.

Jurisprudența CCR relevantă (exemple):

Decizia nr. 31/2024 (și precedente similare): CCR a subliniat că adoptarea prin OUG de măsuri care modifică nivelul impozitelor/taxelor locale încalcă art. 115 alin. (6) coroborat cu art. 56, deoarece afectează direct îndatoririle fundamentale.

Decizia nr. 15 decembrie 2022 (cu referire la OUG 130/2021): CCR a declarat neconstituționale dispoziții din OUG care introduceau/diminuau contribuții/impozite, deoarece afectau drepturi/îndatoriri fundamentale (analogie puternică pentru creșteri masive).

CCR a admis în mod repetat că modificarea cuantumului obligațiilor fiscale (creștere/diminuare) prin OUG încalcă interdicția din art. 115 alin. (6), deoarece nivelul îndatoririi fundamentale trebuie stabilit prin lege (preferabil organică/ordinară).

Concluzie: Chiar dacă OUG-ul este prezentat ca „procedural”/„de reglaj fin”, efectul real este creșterea obligatorie și masivă a sarcinii fiscale locale pentru milioane de cetățeni. Aceasta afectează direct îndatorirea fundamentală → încălcare flagrantă a art. 115 alin. (6).

2. Încălcarea principiului predictibilității și securității juridice (art. 1 alin. (5) Constituție – calitatea legii)

Legea nr. 239/2025 (pachetul principal de majorări) a fost publicată pe 15 decembrie 2025, intrând în

vigoare la 18 decembrie 2025.

OUG nr. 78/2025 (care forțează aplicarea imediată și uniformă a majorărilor) a fost publicată deja pe 17 decembrie 2025 (doar 2 zile diferență!).

Termenul limită pentru consiliile locale de a adopta hotărâri era 31 decembrie 2025 → practic, contribuabilii au avut câteva zile calendaristice (inclusiv sărbători de iarnă) să afle de creșteri abrupte și să se pregătească financiar pentru 1 ianuarie 2026.

Jurisprudența CCR (2023-2025):

Decizia nr. 523/2023: CCR subliniază că normele fiscale trebuie să respecte predictibilitatea și certitudinea impunerii; modificările cu efect imediat, fără timp rezonabil de adaptare, încalcă art. 1 alin. (5) (calitatea legii).

Decizia nr. 49/2025: Reiterează că previzibilitatea nu se opune consultanței, dar impune claritate rezonabilă și timp suficient pentru evaluarea consecințelor; lipsa de precizie/claritate + aplicare imediată = viciu de neconstituționalitate.

CCR a criticat în mod constant (ex. cazuri 2023 legate de pachete fiscale) modificări fiscale cu intrare în vigoare prea rapidă (sub 6 luni, conform art. 4 Cod Fiscal), mai ales în decembrie pentru ianuarie.

Concluzie: Modificarea Codului Fiscal cu efect de la 1 ianuarie 2026, anunțată și forțată în ultimele 2 săptămâni ale anului, încalcă predictibilitatea fiscală (contribuabilii nu au putut planifica bugetul familiei/activității economice). Aceasta afectează securitatea juridică și dreptul la un nivel de trai decent (art. 47 Constituție).

3. Încălcarea principiului proporționalității (art. 53 Constituție + jurisprudența CCR)

Proporționalitatea presupune că orice ingerință în drepturi/îndatoriri trebuie să fie adecvată, necesară și proporțională cu scopul urmărit (echilibru bugetar).

Majorările de 70-90%+ (ex. valoare impozabilă dublu-triplă în unele cazuri) sunt disproporționale față de scopul declarat (redresare bugetară), mai ales că:

Nu există situație extraordinară reală (art. 115 alin. (4)) – majorarea era planificată din Legea 239/2025, cunoscută din procesul legislativ.

Impactul asupra familiilor este excesiv: creșteri masive pun în pericol cheltuielile esențiale (hrană, educație, sănătate), afectând dreptul la viață (art. 22) și protecția familiei (art. 48).

CCR a aplicat constant testul proporționalității în materie fiscală: măsuri care duc la sarcini excesive fără justificare stringentă sunt neconstituționale.

Concluzie: Măsura este inadecvată (nu era urgentă), nenecesară (se putea aplica gradual) și disproporționată (impact social masiv asupra cetățenilor obișnuiți).
Sunt 3 piloni în excepția de neconstituționalitate (art. 29 Legea 47/1992):

Dincolo de acest preambul, care vizează cadrul legal deficitar, în temeiul căruia a fost adoptată hotărârea nr. 317/29.12.2025, apreciez că hotărârea menționată mai sus, având în vedere conținutul ei și impactul pe care îl are față de situația patrimonială a tuturor cetățenilor din Municipiul Bistrița, **trebuia supusă procedurii de transparență decizională (dezbateri publice)**, deoarece este act administrativ normativ, aspect care nu s-a întâmplat în cazul hotărârii menționate mai sus. Procedura transparenței decizionale este reglementată de Legea nr. 52/ 2003, actualizată, impunându-se respectarea art. 2, 6 și 7 din acest act normativ.

De asemenea, hotărârea nr. 317/29.12.2025 a fost adoptată, fără a se face, în prealabil, o analiză de suportabilitate și de impact asupra cetățenilor.

Consider că menținerea hotărârii în forma adoptată de Consiliul local ar avea un efect negativ nu doar în ceea ce privește situația patrimonială a cetățenilor din Municipiul Bistrița, ci și a bugetului UAT, care, în mod paradoxal, va scădea, întrucât, din cauza împovărării excesive a cetățenilor, se va ajunge în situația unui grad de colectare a taxelor și impozitelor locale foarte redus, ceea ce va genera blocaje bugetare și va pune administrația locală în imposibilitate de a asigura anumite servicii de utilitate publică pentru cetățeni.

În subsidiar, vă solicit să revocați în parte hotărârea menționată mai sus, în sensul de a ajusta taxele și impozitele locale cu indicele de inflație corespunzător anului 2025.

În drept, invoc dispozițiile art. 7 alin. 1 din Legea nr. 554/ 2004, actualizată.

Data,

19.01.2026.

Semnătura,

